

İslâmî Şeriatin Adâlet ve Nuruna Başvurmak ve “Devletlerarası Tahkik Komitesi” Hakkındaki Çatışma Ateşini Söndürmek

“Devletlerarası Hakikatleri İnceleme Komitesi”; eski Lübnan Başbakanı Rafik-ul Harîrî'ye karşı düzenlenen suikast eylemi hakkında olup sonuçlarında, “Lübnanlı yetkililerin yapmış olduğu tahkik işleminde büyük noksanlıklar bulunduğunu ve güvenilir bir sonuca ulaşma arzusuna ve yeteneğine sahip olmadığını” belirten raporunu yayınladıktan sonra sözkonusu raporda şahitleri sorgulama, denetimler yapma ve benzerleri gibi önemli yetkilerle donatılmış bir Devletlerarası Bağımsız Komite'nin oluşturulması talep edildi. Şöyle denildi: “*Bağımsız bir devletlerarası komitenin oluşturulması, hakikate ulaşmak bakımından zorunlu bir iştir.*”

Binâenaleyh, “Hakikatleri İncelemek Komitesi”nin raporu, “Muhâlefetin” oluşturulmasını isteyip durduğu bir “Devletlerarası Tahkik Komitesi” oluşturulmasının zeminini hazırlamaktadır. Ancak bu komitenin kabulü veya reddi, Lübnan'daki otoritenin elinde olmakla beraber, kamuoyunun böyle bir komiteyi kabul veya ret yönündeki eğilimine de bağlıdır.

Böyle bir komite hakkında takınılacak doğru tutumu açıklamak üzere aşağıdaki noktaları vurgularız:

Birincisi: Soruşturma isteyenler, eski Başbakan Râfik-ul Harîrî'nin destekleri ile beraberindekiler ise, o zaman böyle meselede, hatta tüm meselelerde yapılması gereken doğru referansa başvurmak ve tek sahih hükmü almaktır ki bu, Âlemlerin Rabbi'nin yasamada bulunduğu Seçkin İslâmî Şeriat'tir. Allah ^[Subhânehü ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Allah'tan başka bir hakem mi arayacağız? Halbuki

size Kitâb'ı mufassal olarak indiren O'dur. ^[el-En'âm 114]

Ve şöyle buyurmuştur:

Yoksa onlar câhiliye hükmünü (yönetimini) mi

arıyorlar? Akleden bir toplum için hükmü Allah'tan daha güzel olan kim vardır? ^[el-Mâ'ide 50]

Bu ise bir “Devletlerarası Tahkik Komitesi” oluşturarak değil, tam aksine tüm taraflarca doğruluğu ve nezâheti ile tanınan tarafsız bir Müslüman kâdî (yargıç) ve onunla birlikte kriminal kanıtlarda tecrübeli olan uzman bir tahkik ekibi tâyin ederek olur. Bu kâdî de şer'i beyyînâtтан, kanıtlardan kendisine zâhir olan kâdâyâ (yargıya) ve Seçkin İslâmî Şeriat'e göre hükmünü verir ve böylelikle bu suikast eylemine karıştığı açığa çıkan herkese, gereken şer'î cezâyı infaz ettirir.

İkincisi: Liderliğini Fransa'nın yaptığı Avrupa devletlerinin bir Devletlerarası Tahkik Komitesi oluşturulması talebinin, sömürgeci işlerden bir iş olduğu muhakkaktır. Nitekim daha önce de Amerika, Birleşmiş Milletler örtüsü altında Irak'a [kitle imha silahları] denetçileri göndermiş ama daha sonra bunların başındaki adamların ve üst düzey yetkililerinin Amerika ve Batı adına casusluk yaptıkları açığa çıkmıştı. Dolayısıyla Avrupa devletlerinin talep ettiği devletlerarası inceleme ekipleri, Lübnan'daki yönetimi kilitleyen araçlardan bir araç olacaktır.

Üçüncüsü: Oluşturulması halinde bu Devletlerarası Tahkik Komitesi, sömürgeci devletler olan Amerika ve Avrupa'nın gözetimi altında şekillendirilecektir. Dolayısıyla o komite üyelerinin şahitliği sakatlanacak ve dikkate alınması şer'an câiz olmayacaktır.

Dördüncüsü: Muhâlefetten bazıları, Kosova hâdiseleri ile kıyas yaparak, tahkik ekibinin suikast eylemine karıştığını iddia ettiği kimseleri, “Lübnan'a Özel bir Devletlerarası Suç Mahkemesi”ne sevk edeceğini ve bu mahkeme yargıçlarının onlar hakkında bir celp müzekkeresi çıkaracağını, sonra da sanıkların beşerî kanunlara göre yargılanacağını ummaktadırlar. Yani **Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla yargılanacağını ummaktadırlar!** Bunun kabul edilmesi ise şer'an câiz değildir.

Beşincisi: Allah'ın Şeriat'i ile muhâkeme olmamak oldukça **tehlikeli bir durumdur** ve tahkik komitesinin açıklayacağı sonuçlar ve yargıçların vereceği hükümler, sorunların kurcalanıp fitnenin tahrik edileceği bir istismar ve çatışma ortamına yol açacaktır. Lübnan Yönetimi [Soruşturma Komitesi'nin keşfedeceği sonuçlara göre] en azından ihmâlkârlik ile veya belki daha ciddi şekilde suçlanabilecektir. Yönetimin kabul etmeyeceği şey de budur zaten. Bu da boyutlarını ve sonuçlarını Allah'tan başka hiç kimsenin bilemeyeceği bir çatışmaya neden olabilecektir.

Alay edilircesine “Amerikan Meydan Komutanı” olarak adlandırılan Amerikan Dışişleri Bakanlığı vekil yardımcısının elçisi David Satterfield'in, diplomatik örfleri çiğneyerek yaptığı açık müdâhale ile Amerika'nın Lübnan'ın iç işlerine küstahça müdâhale etmesi ve bununla birlikte Lübnan Yönetiminin

Amerikan müdâhalesine son vermedeki acziyeti açıkça göstermektedir ki Lübnan'daki Otorite, - Suriye'de olduğu gibi- yönetsel çâresizlik içindedir ve Amerikan yörüngesinde sürüklenmektedir. Bu acziyet ise Fransa ve beraberindeki Avrupalılar gibi devletlere, "Muhâlefet" denilen şeyi, Lübnan'daki mevcut otoriteyi devirmek ve Amerikan nüfuzunu kendi nüfuzu ile değiştirmek üzere iyi örölmüş bir plân dahilinde çekip çevirme imkânı sağlamaktadır. Son zamanlarda Lübnan'ı, güçlü bir devletlerarası câzibe alanı haline getiren şey işte budur!

Bizler, **Hizb-ut Tahrir** / Lübnan Vilâyeti olarak, Muhâlefetin yüceltip durduğu aldatıcı "Bağımsızlık" sloganına ve Lübnan'daki zâlim yönetimin uyguladığı zulüm daha beter olduğu ve Suriye'de daha beteri uygulandığı halde halkın, Suriye Yönetimi'nin Lübnan halkına uyguladığı zulme duyduğu şiddetli öfkenin Muhâlefet tarafından istismar edilmemesine karşı Lübnan halkını hâlen uyarmaktayız.

Kuşkusuz ki Lübnan'da Destekçiler (Yönetim) ile Muhâlifler (Muhâlefet) arasındaki mücâdele; büyük oyuncuların mücâdelesinin yansımasından başka bir şey değildir ki onlar, giriştikleri nüfuz çatışmasında birbirlerine karşı fırsat kollayan Amerika ile Fransa [ve perde arkasından İngiltere]dir. Şu durumda kaçınılmaz olan, hepsinin nüfuzundan köklü bir şekilde kurtulmaktır: İster et-Tâif Anlaşması'ndan beri sistem üzerinde hegemonya kuran Amerikan nüfuzu olsun isterse Lübnan'da onunla nüfuz rekâbetine girişen [Fransız ve İngiliz ortaklığındaki] Avrupa nüfuzu olsun! Tüm bu sömürgeci kâfirler, bir milyon şehidin ülkesi Cezâyir'de, 1924-1926 yılları arasında Lübnan'da ve Suriye'de, Manda Yönetimi boyunca da Filistin'de bu Ümmetten binlercesini katlettiler! Sonra -tüm güçlerini harcayarak- Filistin'de yahudi varlığının kurulmasını desteklediler. Şimdi de cürümlerine, bunlara ilâveten Irak ve Afganistan'da devam etmektedirler. Tüm bunlar bu azgın sömürgeci kâfir devletlerin bu Ümmete karşı ne kadar da kindar ve düşman olduğunu tam bir netlikle göstermektedir.

Ey Lübnan Halkı!

Muhakkak ki bu ülkeyi ve bu halkı, yayılmadan durmayacak olan bir fitneden kurtaracak tek çıkış yolu; içerisinde Muslimler gibi gayri-muslimler için de insaf barındıran ve Muslimlere olduğu gibi onlara da adâlet arama hakkı veren Seçkin İslâmî Şeriatin temsil ettiği hak ve adâlet hükümleri ile muhâkeme olmaktır. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Hayır!

Rabbine yemin olsun ki onlar aralarında çıkan anlaşmazlıklarda Sana muhâkeme edip sonra da Senin verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyet ile teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar. ^[en-Nisa 65]

Kurulduğu günden beri küçük hacmi ve fırkacı yapısı ile Lübnan varlığının problemi için yegâne köklü çözüm ise, 1920 yılında Fransa tarafından koparıldığı aslı olan eş-Şâm beldelerinden ayrılmaz bir parça olarak, Nübüvvet Minhâcı üzere **Râşidî Hilâfet**'in gölgesinde ona yeniden ilhâk edilmesidir. Öyle bir Hilâfet ki tüm Müslümanların tek bir devlette birleştirecek ve bu Ümmeti yeniden İslam'ın adâleti, nuru ve izzeti ile gölgelendirecektir. Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Şüphesiz ki Allah emri üzere gâlibdir, muktedir. Velâkin

insanların çoğu bunu bilmezler. ^[Yûsuf 21]

Hizb-ut Tahrir
Lübnan Vilâyeti

H. 16 Safer-ul Hayr 1426
M. 26 Mart 2005

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org